

[Skatteministeren]

Efter 1992 er renter af lån optaget før 1. januar 1988 ubetinget fritaget for renteaftgift, forudsat at lånene er under afvikling.

Endvidere afgiftsfritager lovforslaget lån til køb af aktier i egen virksomhed, dog på visse betingelser.

Lovforslaget indebærer en forenkling af administrationen af renteaftgiftsloven. Forenklingen opnås ved helt at afgiftsfritage en stor gruppe personer og ved at udbygge erklæringsordningen. Erklæringsordningen kan udbygges som følge af, at visse finansieringsselskaber og postgirokontoret ved forslaget bliver oplysningspligtige.

Lovforslaget vil medføre et provenutab i forhold til gældende regler, som med betydelig usikkerhed kan antages at udgøre 750-850 mio. kr. beregnet for afgiftsåret 1988. Ved uændret lovgivning skønnes provenuet af renteaftgiften for afgiftsåret 1988 at andrage 1,5 mia. kr.

Det er ikke muligt at færdigbehandle lovforslaget i indeværende samling. Jeg vil derfor genfremsætte det i næste folketingssamling.

Af hensyn til den administrative gennemførelse af lovforslaget med virkning for afgiftsåret 1988, herunder indretning af edb-teknik, er det nødvendigt at afholde administrative merudgifter, inden lovforslaget kan genfremsættes. Omkostningerne er skønnet til 23 mio. kr. for 1988.

Folketinget har tilsagt sin tilslutning til aktstykke i Finansudvalget til dækning af disse meromkostninger.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokalradio m.v.).

Af trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 14/6 88. Første behandling 16/6 88. Betænkning 24/6 88. Anden behandling 28/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg har i 30 år levet på en radikal egn, lige midt i hjertet af Lejrekredsen, som har meget stolte radikale kulturelle traditioner. Jeg har i 30 år undervist i samfundslære og bl.a. lært mine elever om radikal kulturpolitik, og det har egentlig aldrig været særlig svært. Jeg har faktisk gjort det med stor glæde, så stor, at jeg af og til har følt mig helt radikal. Derfor virkede det selvfølgelig unødigt sårende, da fru Marianne Jelled i tirsdags under andenbehandlingen af dette lovforslag anklagede mig for ikke at kende den radikale kulturpolitik. Jeg gik nedbøjet hjem, tog mine partiprogrammer frem og slog op i dem, og efter at have læst dem grundigt må jeg fastholde, at jeg kender den radikale kulturpolitik, så det må være fru Marianne Jelled, der ikke kender den.

Jeg skal her citere fra et kulturpolitisk program, som stammer fra september 1986. Deri står de meget smukke ord, som kun de radikale kan skrive:

»Kultur ytrer sig ved, at mennesket har redskaber og muligheder for at opleve åbent, fortolke reflekterende og forholde sig kritisk til sig selv og omverdenen.«

Bedre kan det næsten ikke siges. Og man fortsætter med at skrive, at man skal deltage kvalificeret og aktivt i den demokratiske meningsbrydning, og at støtten til kulturen derfor skal udbygges. Der skal gives øgede muligheder for opsøgende virksomhed og selvforvaltning. Det betyder øget offentlig støtte til lokaler og faciliteter. Nye kulturformer gror af hverdagen – gror af hverdagen. Der skal gives øgede muligheder for skabende virksomhed af forskellig art, håndværk, musik, medievirksomhed – jeg understreger medievirksomhed – teater osv.

Og så står der om mediepolitikken, at den skal sikre adgang til de elektroniske medier, så også nærsamfundets – jeg gentager nærsamfundets, det står dog ikke gentaget i programmet – hverdag bliver synlig og der kommer modspil til den kommercielle underholdningsindustri.

Alt dette er citater, og jeg synes faktisk, de lægger meget godt op til det, jeg sagde den dag, at der ikke er noget i det radikale kulturprogram om den centralisering, der finder sted i

[Jimmy Stahr]

den fond, som bliver vedtaget, og som vel nok er den mest centrale fond, man overhovedet kan forestille sig, hvor alle indbetaler de 10 pct., som så fra centralt hold bliver lagt ud igen. Det har ingenting med lokalt selvstyre at gøre. Der mangler netop det lokale engagement ved, at kommunerne ikke betaler til sig selv, men til andre kommuner ved deres afgifter.

Jeg har også hævdet, at der finder en monopolisering sted, når man giver dagbladene mulighed for selv at oprette radiostationer, og jeg mener, der finder en kommerialisering sted, når dagblade og reklamer frit kan køre ud. Det var nøjagtig det, jeg sagde ved andenbehandlingen, og det var det, der blev rejst tvivl om.

Jeg mener, der her er begået et forræderi ved, at man kulturpolitisk har forlovet sig med Fremskridtspartiet.

Fru Marianne Jelved ved, at dette aldrig var blevet til noget, hvis man ikke havde bøjet sig totalt for Fremskridtspartiet og dets ønsker. Egentlig kunne det være interessant at vide, hvad De Radikale har fået ud af denne forlovelse med Fremskridtspartiet, når fru Marianne Jelved ved, at op til 90 pct. af det, som der står er den radikale kulturpolitik, kunne man have fået igennem ved et forlig med Socialdemokratiet, og det lille spørgsmål om dagbladenes bestemmelsesret var den eneste anstødssten, der var, for at man kunne have levet op til sit eget kulturprogram.

Jeg synes, jeg havde ret ved anden behandling, og nu har jeg i hvert fald fundet de citater frem, som fru Marianne Jelved efterlyste. Og hvis fru Marianne Jelved vil læse mere om det totale forræderi, der er sket, så kommer det nye nummer af det udmærkede tidsskrift Ny Politik på gaden her en af dagene, og deri er der et par gode artikler om det.

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det var nogle ualmindelig smukke citater, hr. Jimmy Stahr læste op af Det Radikale Venstres kulturprogram, som jeg selv har haft den meget store fornøjelse at være en af hovedforfatterne til, og jeg kan forsikre hr. Jimmy Stahr, som har så stor veneration for Det Radikale Venstres kulturpolitik, om, at den varetages ganske udmærket af Det Radikale Venstre, mindre godt af Socialdemokratiet.

Når vi har lidt svært ved at få øje på Socialdemokratiets kulturpolitik i denne debat, er det

måske, fordi hr. Jimmy Stahr på møde efter møde og i tale efter tale fra Folketingets talerstol koncentrerer sig om at formidle Det Radikale Venstres kulturpolitik. Men tak for hjælpen, hr. Jimmy Stahr!

Med hensyn til den centrale fond er det Socialdemokratiets idé, vi har taget. Vi har nemlig valgt at sige: O.k., det var godt med en pulje, vi ville bare ikke putte statspenge i den, men fandt pengene et andet sted. Men ellers er ideen fostret hos Socialdemokratiets kulturpolitikere.

Vi er åbenbart totalt uenige med Socialdemokratiet om metoderne, men vi tror, at vi er på rette vej, og vi vil følge udviklingen inden for lokalmedierne. Vi tror, at den vil føre til det, der står i vores kulturpolitikprogram: at der vil blive et engagement på en helt anden måde ude omkring i lokalområderne.

Det lovforslag, der er lagt frem til behandling, og som skal vedtages i dag, bundet totalt i det, partierne diskuterede den 15. april inden valget, hvor vi havde en lang, lang diskussion også med Socialdemokratiet om dette.

Fonden er ikke ukendt for Socialdemokratiet, heller ikke afgiftstankegangen osv., og Socialdemokratiet var den 15. april langt hen ad vejen enig i dette med fonden. Jeg skal derfor beklage, at det er umuligt at få Socialdemokratiet med i dette forlig, det havde jeg gerne set, og jeg hæfter mig ved, at der ellers er et meget bredt flertal bag ved det.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg tror ikke, det er os, der direkte har stået fadder til denne fond, men jeg har jo sagt ved flere lejligheder, at der bestemt er ting i den fond, som vi synes er udmærkede. Afgiften på reklamerne osv. kunne vi til enhver tid gå ind for, og vi havde faktisk også med ministeren forhandlet os frem til, at vi kunne acceptere denne fond. En af de ting, som vi ikke var glade for, var netop det, jeg var inde på, med det lokale selvstyre, nemlig at kommunerne også skulle betale denne afgift. Det fandt vi var forkert, og det stemte vi jo også efter ved andenbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 69 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 51 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om Lokalradiofonden.

Af trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 14/6 88. Første behandling 16/6 88. Betænkning 24/6 88. Anden behandling 28/6 88. Tillægsbetænkning 28/6 88).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 80 stemmer (KF, SF, V, FP og RV) mod 4 (CD); 40 (S og KRF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsvarsordning.

Af Hans Hækkerup (S) m.fl.

(Fremsat 10/6 88. Første behandling 15/6 88. Betænkning 28/6 88).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes på mange måder, at dette forslag og dets skæbne er et interessant udtryk for den situation, Folketinget befinder sig i, efter at vi har fået en ny regering.

Man har diskuteret, hvad KVR-regeringen betyder, men vi kan jo her konstatere, at man retteligen kunne tale om kovendingsregeringen, for det, der er tale om her, er, at den regeringsaftale, som Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik, og som statsministeren fremlagde her i Folketinget den 7. juni 1988, er den, som SF har sat til afstemning med sit ændringsforslag her i dag.

Det er altså lykkedes for regeringen på mindre end en måned enkelt og smertefrit at ændre det grundlag, regeringen blev dannet på, sådan at man nu kan vedtage noget helt andet, og sådan, at man på helt afgørende vis har svækket ideen om den forsvarskommission, som regeringen selv har foreslået nedsat på Det Radikale Venstres initiativ.

Det er også interessant at se, at De Konservative, som under førstebehandlingen af det socialdemokratiske forslag betegnede det som ulogisk, hvis Folketinget lagde sig fast på det socialdemokratiske forslag, nu i realiteten har kapituleret fuldstændig over for det.

Det, vi må spørge os selv om, er: Hvorfor er det sket? Hvad er meningen?

Ved førstebehandlingen af dette forslag spurgte SF, om vi kunne være sikre på, at den forsvarskommission, som regeringen ville nedsætte, var alvorligt ment, om den ville blive bredt sammensat, og om den ville indgå i en ordentlig sammenhæng med de øvrige sikker-